

< הבריכה עוברת שיפוץ נרחב בתעלות. צפי לפתיחת עונה ב-28/5. השנה לא נפתח את הבריכה בחג השבועות. בשבוע השני של מאי נפתח את רישום המנויים לבריכה. המחיר השנה דומה לשנה שעברה.
< מתקדמים עם שיפוץ האחווה למועדון נעורים. כעת נמצאים בשלב של הכנת כתב כמויות לקראת מכרז קבלנים.
< הסבת מחסן הבגדים לחדר כושר ומשחקייה קהילתית - עד סוף חודש מאי נסיים פינוי אופנת איריס והכנסת הציוד של מחסן הבגדים למבנה. לאחר מכן נתחיל בעבודות השיפוץ במחסן הבגדים.
< חינוך - בתחילת מאי מתחילה חפיפה של מנהלת חינוך חדשה, רותם. מאחלים לרותם בהצלחה בתפקידה החדש בעיצוב, יצירת, שמירה וניהול מערכת החינוך שלנו.

סעיף מס' 3: דיון עם וועדת ביקורת – דוח תשתיות

תמצית הדיון: עו"ד עזרא מזרחי, הציג את דוח הביקורת לענף התשתיות. לצד קשת רחבה של ממצאים חיוביים, הוצגו מספר נקודות לשיפור / בחינת ההתנהלות.
נמסר כי מרבית הממצאים כבר תוקנו.
התקיים דיון עם וועדת הביקורת על משמעות בממצאים, עודכן יישום ביקורות קודמות.
החלטה: ההנהלה רושמת לפניה את הערות / הארות המומלצים לשיפור, ותפעל עם המנהלים ליישומם.

סעיף מס' 4: בקשות קבורה של בני קיבוץ שעזבו את הקיבוץ, והיום אין להם בן משפחה בקיבוץ.

תמצית הדיון: הוצגו שתי בקשות לקבורה לבני קיבוץ שעזבו את הקיבוץ, וכעת אין להם בן משפחה מדרגה ראשונה בקיבוץ.
ניתנה סקירה על מדיניות מנהל התכנון, לאיסור הרחבת בתי קברות בקיבוצים, והפנייה לקבורה

תוצאות ההצבעה לכנסת – 23.3.2012

במידעון הקודם פרסמתי את תוצאות הבחירות בבית אלפא, ולא שמת לב שהמקור ממנו העתקתי הסתפק רק במפלגות (היותר) גדולות. ענת אלמוג הפנתה את תשומת לבי לכך, בדקתי במקורות נוספים ומצאתי את הרשימה המלאה. אני מפרסם להלן את התוצאות שהשיגו הרשימות שבטעות לא נכללו:

- ימינה (בנט) – 7
- רפא (ד"ר אריה אבני) – 6
- פרופ' זליכה – 5
- שי"ס – 4
- הרשימה המשותפת – 2
- הלב היהודי – 1

מדיוני וועד ההנהלה – 22/4/2021

סדר יום:

1. דוח מנהלים
2. דיון עם וועדת ביקורת – דוח תשתיות. מוזמנים: חברי וועדת ביקורת.
3. בקשות קבורה – בני משק שאין להם בן משפחה בקיבוץ - מוזמנים דדה, אבנר הכהן.
4. העברת מחצבות בית אלפא לאחזקות בית אלפא.
5. המלצות לקליטה לחברות: רון ודקלה ראודנסקיס, ליטל ואלירן כהן, רהב וסיון שפירא, אדזה צלניקר – מוזמנת: ענת רגב.

דיון והחלטות

סעיף מס' 1: אישור פרוטוקול מס 5.21 :
החלטה: הפרוטוקול אושר.

סעיף מס' 2: דוח שוטף
נמסרו עדכונים שוטפים:

למעשה יש צורך להשלים את המהלך מאותו הרציונל וההתנהלות בפועל במשך כל השנים. כיום במחצבה מחזיקים שני גופים: קיבוץ בית אלפא (99.9%) ואחזקות בית אלפא (0.1%). בהתייעצות עם עורכי הדין, יועצי המס ורואי החשבון, סוכם כי תאגידי קיבוץ (אחזקות בית אלפא אגש"ח בע"מ ובית אלפא אחזקות שותפות מוגבלת) הם שיהיו החברים במחצבות.

החלטה: להמליץ בפני האספה על העברת האחזקות.

סעיף מס' 6: המלצות לקליטה לחברות:

רון ודקלה ראודנסקיס, ליטל ואלירן כהן, רהב וסיון שפירא, אדוה צלניקר.
תמצית הדיון: המועמדים עברו בחינות מקדמיות ומבחנים כלכליים וחברתיים, וזומנו בהמשך למפגשים עם וועדת קליטה, הממליצה כעת לקבלם לחברות. אלו למעשה הנקלטים האחרונים המשלימים את שכונת תאנים. התקיים דיון עם וועדת קליטה, שהציגה את המועמדים וחוות הדעת החיוביות שהתקבלו.
החלטה: להמליץ בפני האספה על קבלתם לחברות.

פרוטוקול אספה כללית מס' 21-4

אסיפה שהתקיימה בקיבוץ בית אלפא, במועדון לחבר ובהשתתפות חברים נוספים באמצעות תוכנת זום. על פי מגבלות משרד הבריאות, דפי הסבר וחומר רקע נשלחו לחברים ופורסמו באתר הקיבוץ.

תאריך האסיפה: 6.5.2012

מס' חברי האגודה ליום האסיפה: 309.

מס' חברי האגודה הנוכחים: 21.

מס' חברי האגודה (שהתחברו באמצעות תוכנת זום):

6.

סדר יום

1. בחירת יו"ר ומזכיר לאספה
2. שאילתות
3. בחירת נציג בית אלפא למליאת המועצה, מועמדים: שמוליק רגב, דני שדה, נטע בן חמו.

בבתי קברות אזוריים (בית אלפא משובצת בבית העלמין בתענכים), השטח הנותר בבית הקברות שלנו – מוגבל.

הבקשות סותרות את האמור בנוהל הקבורה שהתקבל באוקטובר 2015.

להלן החלק הרלוונטי מנוהל הקבורה:

4. מי שנולד בבית אלפא ולא חי בקיבוץ, ואיננו חבר, ומעוניין להיקבר בבית העלמין של בית אלפא, יהיה רשאי להיקבר בבית העלמין של בית אלפא, בכפוף לכל אלה:
4.1 הוא קרוב משפחה ממדרגה ראשונה (אם, אב, אח, אחות, בן/בת) של חבר בית אלפא.

יתד עם זאת, קשה להתעלם מהפניות הערכיות לקבורה לבני הקיבוץ, אשר במרבית המקרים הינה בסמיכות לקברי בני משפחותיהם הקבורים כאן.

החלטה: בהתאם לנוהל הקיים, לא תתאפשר שמירת מקום לקבורה (למעט בני זוג כאמור בנוהל).

לגבי קבורת בני משק שאין להם בן משפחה בקיבוץ, יבוטל סעיף 4.1 בנוהל (האומר שניתן להיקבר כאן רק למי שיש לו קרוב משפחה מדרגה ראשונה החי היום בקיבוץ), כלומר – תותר קבורת בן קיבוץ בעת פטירתו. שאר מרכיבי התקנות יישארו כלשונם. בשל המשמעות הציבורית, ההחלטה תובא לאשרור האספה, שתכונס בהקדם האפשרי.

סעיף מס' 5: העברת מחצבות בית אלפא

לאחזקות בית אלפא.

תמצית הדיון:

במסגרת תיאגוד שנעשה בבית אלפא (סוף 2004 תחילת 2005), הוקמה "אחזקות בית אלפא", לצורך הפרדת הפעילויות העסקיות מהקיבוץ, בכדי להגן על הקיבוץ (ערבויות, נושים, תביעות וכד').

כל הפעילויות הועברו, למעט הרפת והמחצבה. הרפת, מהנימוק שאגודה חקלאית צריכה שיהיה לה לפחות ענף חקלאי אחד. (לימים הסתבר שאפשר גם בלי, פעילות הרפת הועברה תחת אחזקות) והמחצבה, כיון שרישיון הכרייה היה שייך לקיבוץ וחששו לאבד אותו. ב-2014 הוקם תאגיד המחצבה וקצת אחר כך העבירו אליו את רישיון הכרייה.

ומפגשים עם וועדת קליטה ומי מטעמה – מומלצים על ידי ההנהלה וועדת קליטה. צוות הקליטה הציג את המועמדים והוסיף את רשמיו. **הוחלט:** להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד,ה (12-13.5).

סעיף מס' 6: מתן זכות קבורה לבן משק, שכן משפחתו אינו גר בקיבוץ.

תמצית הדיון: על פי החלטות משנת 2015, לא נשמר מקום לקבורה למי שאינו מתגורר בקיבוץ. זכות הקבורה עומדת לבנים שמשפחתם ביישוב. ההנהלה ממליצה לביטול סעיף 4.1 בנוהל, כך שכן משק יוכל להיקבר ביישוב, גם באם בני משפחתו אינם בקיבוץ. הוצג כי יש צורך לרענן את כלל הנוהל, לאור שינויים שחלו ברגולציה ואמות המידה. הצעה לנוהל מפורט, תיבחן ותובא בפני האספה בחודשים הקרובים. **הצעת ההנהלה לאישור הקלפי: סעיף 4.1 בנוהל ינוסח מחדש, וירשם כי תיבחן באופן חיובי קבורתם של בני משק, גם באם לא נמצא בקיבוץ קרוב משפחה מדרגה ראשונה. הקבורה תבוצע על פי הנחיות תמ"א 19 בקבורה רבודה. העלות הכוללת תחול על המשפחה, בניכוי ההחזרים שיתקבלו (ככל שיתקבלו). האמור לעיל בכפוף להחלטות הרשויות להקשר זה – המתעדכנות מעת לעת.** **הוחלט:** להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד,ה (12-13.5).

סעיף מס' 7: השלמת העברת מחצבות בית אלפא לאחזקות בית אלפא.

תמצית הדיון: העברת המחצבות בוצעה בפועל בעת התאגוד, אך בשל רישיון החציבה שעמד באותו עת בקיבוץ, לא התאפשרה העברה בפועל. כעת, לאחר שהוסדר הרישיון, מוצע להשלמת ההליך באופן פורמאלי, כך שימומשו מטרות התאגוד ל"גידור" הסיכונים הנדרש לקיבוץ.

הוחלט: להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד,ה (12-13.5).

4. בחירת נציגי ציבור למנהלת החינוך, מועמדים: מור חזן, הדס זהבי, יואב סקלוט, ליאור הורוביץ, הדס שרייבמן.

5. קבלה לחברות – מועמדים: רון ודקלה ראודנסקיס, ליטל ואלירן כהן, אדוה צלניקר.

6. מתן זכות קבורה לבן משק, שכן משפחתו אינו גר בקיבוץ.

7. השלמת העברת מחצבות בית אלפא לאחזקות בית אלפא.

דיון והחלטות

סעיף מס' 1: בחירת יו"ר ומזכיר לאספה:

הוחלט: לבחור באלון חגי ליו"ר האספה ובשחר יערי למזכירת האספה.

סעיף מס' 2: שאילתות

לא הוגשו שאילתות

סעיף מס' 3: בחירת נציג בית אלפא למליאת

המועצה, מועמדים: שמוליק רגב, דני שדה, נטע בן חמו.

תמצית הדיון: לאה נחוראי סיימה את הקדנציה כנציגת בית אלפא במליאת המועצה – תודה ללאה על תרומתה. פורסם קול קורא, ונרשמו 3 מועמדים, שנמצאו על ידי ההנהלה כראויים ועונים על תנאי הסף להגדרת התפקיד. תתקיים הצבעה בקלפי, בה ייבחר מועמד שיקבל יותר קולות מאחרים. **הוחלט:** להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד,ה (12-13.5).

סעיף מס' 4: בחירת נציגי ציבור למנהלת החינוך, מועמדים: מור חזן, הדס זהבי, יואב סקלוט, ליאור הורוביץ, הדס שרייבמן.

תמצית הדיון: לאחר הפצת קול קורא, ופנייה לחברים, התקבלו הצעות המועמדים, המומלצים על ידי צוות האיתור וההנהלה. כלל המועמדים, שיקבלו יותר קולות בעד מנגד – ייבחרו למנהלת החינוך – לצידם של המנהלים המכהנים שם מתוקף תפקידם. **הוחלט:** להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד,ה (12-13.5).

סעיף מס' 5: קבלה לחברות – מועמדים: רון ודקלה ראודנסקיס, ליטל ואלירן כהן, אדוה צלניקר.

תמצית הדיון: כל המועמדים, עברו בהצלחה מבחנים כלכליים וחברתיים, ראיונות אישיים

משתתפים באבלו של
יוחאי סמדר'ה
במות אחיו ינאי.
תנחומים לכל בני המשפחה

מזל טוב לנישואי
רות וצוק גוטמן.
ברכות לרינה גוטמן, לרני
גוטמן, ולכל בני המשפחה

משתתפים באבלם של
אסתר טוכמן ודוד נחום,
עם פטירת אחיהם ראובן.
תנחומים לכל בני המשפחה.

מזל טוב
לעדי ואור אלקוני
נולדה בת,
נכדה לאירים ומשה אלקוני.
ברכות לכל בני המשפחה

משתתפים באבלם של
בני משפחתה של חנה אריון ז"ל,
אמה של חגית לירון,
ואחותו של דודה הדס.
בשנת חייה האחרונה שהתה חנה
בבית "רב גיל".
תנחומים לכל בני המשפחה.

חוברת זיכרון ליעקב קרני ז"ל.
בימים אלה אני משלים את איסוף
ההספדים שהוקראו בהלוויה.
כאשר אשלים את הכנת החוברת,
היא תימצא בחדר הדואר. כל מי
שיבקש לקבלה, יפנה אל עינת
ויוכל לקבלה.

מיכאל

שָׁמֵן קָסֵם

שיחה עם הדם כהן פסח, שחזרה בתשובה לפני שנים רבות, ועדיין לא השלימה את התהליך; ילדה עשרה ילדים (!) והיא גאה ב"שבט" שהקימה; ועל שיטה טיפולית שנקראת: "עוצמת הרפות" כבר שמעתם?

- מדוע העדפתם לעבור ממקום למקום ולא להתיישב במקום קבוע ולהקים את המשפחה באופן מסודר? זו תוצאה של בעירה פנימית? לא יודעת, גם היום כאשר אנחנו כבר גרים בצפת 20 שנה, משהו עוד לא התיישב בפנים באופן סופי אצלי. עוד לא הגעתי למקום שבו אומר לעצמי: זה המקום שלי!

למרות שבמשך השנים משהו אצלי כן רצה יציבות, אמרתי לעצמי: אקבל את מה שבא, צריך לשמוח במה שיש. אני רואה את המשפחה שלי, כאשר כל הילדים מאוד מחוברים, ואני יודעת שזה תוצאה של משהו שאנחנו נתנו להם.

*****

- תמחישי איך זה לגדל 10 ילדים?

אוי, כייף!

- תראי, רובנו עם שלושה-ארבע בקושי מסתדרים, גם זה לא תמיד...

מעט ילדים זה הכי קשה. כשיש הרבה ילדים, אף פעם לא משעמם להם, הם אף פעם לא לבד. ההפרשים ביניהם באמת קטנים, ויש עוד תאומים באמצע. מה שכן, זה באמת מאוד אינטנסיבי. אבל אל תשכח, זה לא שקמים בוקר אחד ויש עשרה, כל אחד גדל, וגם אנחנו ההורים גדלים. אפשר לומר שכמו שאנו מגדלים את הילדים, גם הם מגדלים אותנו. שמת לב שתניוק הן אותן אותיות כמו תיקון? בעיניי, הילדים שלנו הם המורים שלנו לחיים. הגדול כבר מתקרב ל-28, יש לו שני ילדים, אבל הוא עומד לפני גירושין.

- אולי לא לימדתם אותו את סוד האושר...

צריך גם מזל בחיים. אני מאמינה שחיי נישואין זו עבודה תמידית, צריך להשקיע כל הזמן. אם יש עם מי לעבוד, וצריך המון סבלנות, ויש משוכות שצריך לעבור, זה כלל לא מובן מאליו! אבל יש תמורה.

- יש גם מי שחזרו בשאלה, כלומר עזבו את

הדת?

יש לי בת שאפשר לומר שחזרה בשאלה. היא לא שמרה שבת, חייתה בתל-אביב, ילדה מהממת, בת 23, אבל בתקופת הקורונה קרו לה דברים, משהו נפגע, עדיין לא חזרה לעצמה. ואז היא חזרה הביתה, ופתאום משהו שם התעורר,

לאחר השרות הצבאי עבדתי במשך שנה וחצי בקיבוץ, היה מאוד כיף, ואחר-כך, כמו רבים, עברתי לתל-אביב, וגם שם עבדתי, שום דבר מיוחד. אבל משהו תמיד קינן בתוכי, החיפוש הפנימי. אני טיפוס שכל השנים לומדת, לא מפסיקה ללמוד, בתחומים שונים, במסגרות שונות, זו אני.

לאחר שש שנים בהן התמדתי בעבודה, צברתי מספיק כסף שאיפשר לי לקבל החלטות לגבי המשך דרכי. בדיוק אז הכרתי את דורון, בעלי מאז. כאשר הכרתי אותו, היה עוד מתולתל. גם הוא התמיד בלימודיו – למד "זוהר", למד דברים שנועדו לפתח את הפנימיות שלו. שנינו התחלנו תהליך, שנמשך כל השנים, והוא לא הסתיים עד היום. "חזרה בתשובה" הוא תהליך שאינו מסתיים. שואלים אותי אם אני דתייה, ואת זה אני מוכנה לאשר. אבל אין דבר כזה: להשלים את תהליך החזרה בתשובה.

- אבל למה בכלל הלכת דווקא לכיוון הזה, של חזרה בתשובה לדת?

כי משהו התחבר לי בפנים. זו דרך אין סופית, לעומקים שבהם אפשר ללמוד וללמוד, ואני, בתור אדם שאוהב להעמיק, גם בנפש, מצאתי שם חיבור.

במהלך השנים חייתי במעין מעגל של הריון ולידה, כך עשר פעמים!

- זה עניין של החלטה? בהכרח צלולה?

כן, בהכרח צלולה, לא השתמשתי באמצעים, פשוט אמרתי: מה שבא – ברוך הבא! ממש כך. משפחה גדולה, בעיניי, היא משהו מיוחד עם הרבה עוצמה. קיים קשר טוב בין כל הילדים, עם המון אהבה, משהו מאוד חזק.

*****

- איפה הקמתם את ביתכם בראשית דרככם המשותפת?

עברנו הרבה גלגולים: התחלנו בקיבוץ לאחר החתונה, אחר-כך עברנו לרמת-גן, לירושלים, ובהמשך עברנו לשומרון וחיינו על איזו גבעה עם קרוואן ומיכל מים, כמו בראשית ההתנחלות, היינו מתנחלים לכל דבר. זו הייתה תקופה מאוד מיוחדת.

יוכל להבין את עצמו טוב יותר. משהו מאוד חזק, אני אוהבת לעסוק בתחום הזה.

למדתי שיטת טיפול שנקראת: "עוצמת הדפנות" – זו שיטה שבאמצעותה מְפַעֵמִים את הגוף, בקצב לב העוֹפֵר. זה אומר שבגוף שלנו, שכולל 70% מים, לפעמים יש לנו חסימות. בעצם כל דבר שאנו עוברים בחיים, נצרב בתאי הגוף, הגוף זוכר, התאים זוכרים. בחיים עוברים לפעמים טראומות, בחלקן עמוקות, שיושבות לנו בפנים, ולא תמיד אדם יכול לבטא בשיחה את מה שמעיק עליו. שיטת ה"הפְעָמָה" היא מאוד רכה ונעימה, ומשום כך הגוף לא מתנגד, וכך אפשר לגעת במקומות מאוד עמוקים בנפש. זה מאוד עוצמתי, אבל בא ברכות. שיטה מהממת, ממש.

* * * * *

ועוד למדתי – ארומתרפיה (תורת השְמָנִים). זו שיטת טיפול העושה שימוש בשמנים אתרים המופקים מצמחים, פרחים, צמחי תבלין ועוד. איך הכול התחיל? לפני מספר שנים, באיזה ליל שבת, אני יושבת על מיטתי, ופתאום נפתחת לי הארה: משהו מאוד גדול, שלא יכולתי לראות את סופו. הבעיה – זה קרה בשבת, ולא יכולתי לתעד בכתב את מה שראיתי ואת מה שעלה בראשי. ואני חושבת לעצמי: בסדר, קיבלת רעיון, אבל מה את עושה עם זה? השקעתי מחשבה ואמרתי: בסדר, לכי ללמוד. אני כבר בת 50 פלוס. נרשמתי ללמוד ארומתרפיה ואנטומיה. רוב המשתתפים היו מאוד צעירים ולמרות זאת שמחתי לגלות שבכל המבחנים יצאתי שנייה בכיתה. פתח לי עולם חדש, מאוד מיוחד. ובסיום הלימודים התחלתי ליישם את מה שלמדתי ולעשות שמנים. מתחילה לרקוח חומרים, נותנת אותם למי שנשמע שהוא זקוק לכך, מקבלת תגובות ומגלה שזה עובד! אני מתחילה לעזור לאנשים, פונים אלי, מזמינים, ואני אומרת לעצמי: יש לי את זה! יש עניין לא פשוט מה בדיוק שמים בתוך הבקבוק ובאיזה מינון. שמנים אתריים הם בעצם סוג של תרופה. לצמחים רבים בטבע ישנן תכונות שמרפאות.

- מה יותר מרפא – השמנים, או מה שאת אומרת לאנשים שבהם את מטפלת? או שאולי הם משלימים אחד את השני. אנחנו מדברים קצת יותר מרבע שעה ואני מתרשם שיש לך כוח השפעה עצום.

זה מעניין, כי אני יכולה להסתכל שנים לאחור, וראיתי אז בעיני רוחי דברים – שאני מרצה בפני קהל גדול, שיש לי כוח השפעה. ואני

והיא חזרה לשמור שבת. עכשיו היא אירגנה לנו בכל יום חמישי שעור תורה בבית, אנחנו לומדים. היא קובעת מי ילמד ובאים לשיעור הזה עוד אנשים מהמשפחה, וגם חברים של הילדים. נהיה משהו מאוד מיוחד, שמאחד את המשפחה. ואני אומרת: לפעמים אדם צריך לעבור גלגולים כדי לחזור למקום שבו גדל.

בכלל, אנחנו לא לחצנו על ילדינו, למשל בעניין הנישואין, לא לחצנו עליהם להתחתן מוקדם, כפי שנהוג במשפחות רבות. אני חושבת שזו דוגמא שמסבירה את החיבור החזק בינינו. יש שית, יש כבוד, כן אנחנו ממש שבת, או-הא.

לבן הגדול שלי מאוד עזרנו. פעם אמר לנו: "אני רוצה שכאשר תהיו זקנים, לא אשים אתכם בבית אבות. אני רוצה לדאוג לכם כמו שאתם הענקתם לי כל כך הרבה! זו הדוגמא שלי". בעיניי אמירה כזאת...

- קודם כל את יכולה להיות רגועה – מובטחת לך זיקנה מאושרת.

מאוד מקווה! תראה, אני עובדת על זה, לא נחה, המוח פועל ועובד כל הזמן. הנה, לאחרונה נרשמתי לקורס בתחום הרפואה, תחום שעד היום לא עסקתי בו, ואני סקרנית לראות כיצד ישפיע על התנהלות חיי.

* * * * *

- אילו דברים חשובים ומעניינים למדת במהלך שנות חייך?

למדתי עיסוי לספורטאים, אבל לא יצא לי לעסוק בכך. אולי כמה ספורטאים הפסידו, מין הסתם... לפני 12 שנה למדתי קואצ'ינג (אימון), התמחות אישית בחינוך בשיטת אדלר, מאוד מעניין, מה שגרם לשינויים במהלך חיי מבחינה חינוכית, באופן בו ניהלתי את בית המשפחה. השתמשתי במה שלמדתי לעצמי, לשיפור יכולותי. הילדים שלי קוראים לי: "כותל", כי יש בי משהו שגורם לכך שאנשים שפוגשים בי, גם אם לא הכירו אותי לפני כן, משהו גורם להם להיפתח והם מספרים לי דברים כל כך אישיים ואינטימיים, שאני לפעמים אומרת לעצמי: וואו אלה דברים שבחיים לא סיפרתי לאף אחד, והם מספרים זאת לי! הכלים שרכשתי החכימו אותי וגם גרמו לי להעצמה אישית.

למדתי אימון אישי, שיש בו הרבה עבודה עצמית על דברים שנוגעים לנו. כל דבר שאני לומדת עוזר לי לעשות עבודה פנימית, ואני משתמשת בטכניקות האלה המון המון: לדעת לשאול שאלות, להביא את האדם למקום שבו

שהתפרסמה באתר "וואלה". אני אומרת: כשרע לנו, אנחנו יודעים להתקשר ולדבר. כשטוב לנו – נהיה שקט...

* * * * *

- מתי עברתם לחיות בצפת?

לפני 20 שנה.

- ראשית – למה? שנית – איך ולמה החלטתם להתיישב קבע במקום אחד והפסקתם לנדוד?

כאשר גרנו ליד איתמר שבשומרון...

- וואו, בלב הסערה.

התגוררנו על אחת הגבעות הסמוכות לאיתמר. היינו שלוש משפחות, התגוררנו בקרוואן, עם מגדל מים וגנרטור. בשנה הראשונה לא היה שם כלום.

- אז מה משך אתכם? אני כבר לא שואל אם

לא פחדתם?

מעניין, כתוב שכאשר המרגלים נכנסו לארץ הם טענו שאם המקומיים גרים בתוך חומות, סימן שהם מפחדים, אם לא, אז מדובר בגיבורים...

האמת, כאשר אני מביטה לאחור, אולי היינו קצת אהבלים, שהרי בסמוך חיו ערבים, שלו רצו יכלו לעלות לגבעה שלנו ולפגוע בנו. מה שבטוח, היום לא הייתי חוזרת לשם... אבל זו הייתה תקופה מיוחדת.

- מה המיוחד בצפת מבחינתכם? כי זה מרכז

קודש, ריכוז של אנשים בעלי אמונה?

אני זוכרת שנסענו בזמנו לצפת, אל חמותי, ואמרתי לדורון: אני לשם (להתנחלות) לא חוזרת! הסיפור ההוא נגמר.

ואז דורון פגש איזה רב מיוחד, שהציע לו: "בואו לצפת". מכיוון ששום דבר לא קורה במקרה, נטינו לעשות זאת. הזהירו אותנו שיש קושי למצוא עבודה בצפת, אבל דבר ראשון שדורון מצא הייתה עבודה. צפת היא עיר מיוחדת, מאוד רוחנית, בעיקר העיר העתיקה. בשנים האחרונות ההתנחלות בה גוברת, אבל כולם חיים יפה – חילוניים לצד דתיים. יפה לראות איך זה קורה. מזג אוויר – כל כך נעים בצפת. זו עיר יפה. טוב לנו.

* * * * *

- אפשר לומר שהחיים שלך מאושרים?

אני מרגישה שכן! יש דברים שאני רוצה בהם, למשל בית צמוד קרקע, דבר שאף פעם לא היה לי, ואני מאוד רוצה את החיבור לקרקע. יש לי ליווי עסקי של אדם מאוד מיוחד. כתבנו מטרות, ואחת מהן היא לגור בבית על הקרקע, כמו

מדברת על תקופה מוקדמת בחיי, כשעוד הייתי רחוקה מכל זה. מסתבר שזה היה בתוכי, ופתאום אני רואה שהחיים שלי מוליכים אותי למקומות שראיתי פעם, ואני באמת לא יכולה להסביר את זה.

באמת התחלתי להרצות בקיבוצים בפני אנשים מבוגרים בעיקר, וזה עונג עצום, כיף.

- והם מקבלים אותך ומתייחסים ברצינות, או

שהם אומרים: מה הילדה הזו מבלבלת?

זה מדהים. יש לי חברה שהיא קרימינולוגית, העושה כעת את הדוקטוראט שלה. היא גם אלופה בהבנת שפת הגוף. שלחתי לה תמונות שלי בעת הרצאה ושאלתי: מה אומרת שפת הגוף שלי? והיא ענתה: "תראי את שפת הגוף שלהם! איך הם יושבים מרותקים".

אני מקבלת המון טלפונים מאנשים ששמעו עלי, ומגלה שוב ושוב עד כמה אנשים זקוקים לעזרה.

- את גם נפגשת עם כל מי שפונה אלייך? או

שאת שולחת להם חומרים, איך זה מתבצע?

לא בהכרח, השמנים נשלחים על ידי בדואר. יש לי בקבוקים מוכנים, ויש כאלה שאני מייצרת על פי הפניות. איך אני מרכיבה? הודות לכך שיש לי רקע באימון, אם פונים אלי בבעיה מסוימת, אני לוקחת גם את הצד הרגשי והנפשי. התרכובת שלי נוגעת גם במרכיבים בתחום הנפשי וגם הפיזי, כלומר התרכובת שלי נוגעת בשני התחומים. לפיכך היא מתאימה לטווח מאוד גדול. אם צריך משהו מיוחד, אני מכינה. אני יכולה לומר שהדברים שיש לי עובדים יפה מאוד.

אנשים מתקשרים להתייעץ, משום שהם מטילים ספק, אנשים מטבעם לא תמיד מאמינים. יש לי שיחות מרתקות, למשל על תזונה – עוד נושא שאני לומדת כל הזמן. בשבילי לא חשוב אם הוא יקנה את השמן או לא, אם כי ברור שאני רוצה למכור כי זו פרנסתי, אבל אני בחיים לא אתן למישהו דבר שאני מרגישה שאינו זקוק לו, אלא אשלח את השמן רק למי שאני משוכנעת שבאמת זקוק לו. במהלך השיחות אני שואלת הרבה שאלות, אתן עצות, אבל זה תמיד יהיה ממקום של יושר ואמינות. קל מאוד להיות נוכלים בתחום הזה, זה מאוד מפתה, כי האדם שאיתו אני מדברת אינו מתמצא בחומרים, ואפשר להפעיל עליו פיתויים.

- ואז כעבור זמן הם חוזרים אלייך ואומרים:

השמנים חוללו פלאים, זה עוזר.

כן, יש הרבה תגובות באתר שלי. תכתוב: "הדס שמני מרפא" ותמצא הרצאות שלי, כתבה

אני מודעת לתהליך שאני עוברת ובו אני צומחת. פעם רציתי הכול מהר-מהר, להתנפל. העובדה שאני צומחת ויותר ויותר אנשים מכירים אותי, זה כיף.

בכל אופן, זה הדבר המרכזי בחיי.

*****

- בעוד 10 שנים מהיום, היכן את רואה את עצמך? אני מניח שלא תצאי לפנסיה...

וואו, איזו שאלה גדולה. לצאת לפנסיה? מה פתאום! ממש לא! אתה יודע – פנסיה זה ראשי תיבות של: פניו נפלו סוף ימיו הגיע...

בעוד 10 שנים – הייתי רוצה שיהיה לי בית רחב ידיים, שוקק חיים, תמיד מכניסה אורחים בלי חשבון. שיהיה לי הרבה מקום לארח.

יש לי עוד חלום להקים מקום טיפולי, לאנשים שהתייאשו מהרפואה, או שהרפואה התייאשה מהם, או סתם לאנשים שרוצים להבריא, גם ממקום פנימי. אני תמיד אומרת שאין דבר כזה שמתבטא בחוץ, אם זה לא התחיל קודם בפנים. ואם רוצים להירפא, אז צריך גם לעבוד פנימה, לנפש.

- את מדברת על חלום ענקי!

רוצה שהשמנים שלי יהיו בכול בית, שאנשים ישתמשו בהם וירוויחו מספר פעמים. ברגע שמתמשים בשמנים, הגוף מתחזק, אנחנו מרפאים את עצמנו בצורה טבעית, פחות מכניסים רעלים לגוף, ואז אנחנו גם פחות חולים. ואם חולים, אז באופן קל יותר.

עוד חלום – אני רוצה שיהיה לי שטח פרטי, כמו בקיבוץ, של כמה דונמים, אולי אפילו עשרות דונמים, וילדיי – כמובן רק מי מהם שירצה – יקבל חלקה לעצמו וכל השבט יחיה ביחד. זה הדבר הכי בריא ונכון, כמו שחיו פעם, יש כוח עצום למשפחה.

*****

השיחה עם הדס מרתקת, באמת כיף לדבר איתה, היא ממש סוחפת ומפתיעה.

סיפרתי להדס על בעיה שמציקה לי, והיא העניקה לי בקבוק שמן, בליווי תשבחות על יכולתו הרפואית. אני משתמש, וממתין לקסם.

אני מאחל להדס שתגשים את חלומותיה, ותמשיך לעזור לכמה שיותר אנשים. ובאמת, מה צריך יותר מזה?

כתב: מיכאל פאר

שגדלתי, כי זה הכי בריא. אני לא נעולה על צפת, אני יודעת שכאשר אמצא את הבית שלי, אדע שלשלם אני צריכה לעבור. זה כמו שידוך (שידעך, כפי שהדס אומרת), כמו זיווג – כאשר נכנסים ויודעים: זה המקום שלי. מאוד מקווה שזה יקרה.

מבחינה אישית, אני מרגישה שכאילו התחלתי את החיים מחדש. ישנה התקופה של עד גיל 50 שמתאפיינת בשני עיקרים – הריון ולידה לסירוגין; ולימוד אינסופי בתחומים שונים. עם הראשון סיימת, והשני יימשך, מן הסתם עד שאעצום את עיניי.

- את יודעת, אם מישהו היה אומר לי שאני עומד לפגוש אישה בת 50 פלוס, שכל חייה ילדה, גידלה ילדים ולמדה, לא הייתי מאמין. את נראית כאילו לא מזמן שנה סיימת את המוסד החינוכי....

(פורצת בצחוק מתגלגל) זו מתמאה גדולה! אבל כן, זה הרות. זה צירוף של גנים ומזל.

- אולי את צריכה פעם לדבר מול הראי, כדי לראות איך עינייך נוצצות כשאת מדברת על הנושאים שמעניינים אותך.

אני באמת מרגישה בכך. זו תוצאה של התנהלות חיים, בה כל הזמן למדתי תחומים שונים, ופתאום – פתאום, הכול נפתח! ויש עוד המון דברים שאני רוצה לעשות...

- למשל?

אחד השמנים שאני רוקחת אני קוראת לו: "שמן קסם", כי יש בו סוג של קסם. הוא נולד בתקופה הקשה שעברתי בצורה מיוחדת. התוצאות הטיפוליות שלו הן יוצאות דופן. אפילו לחו"ל הוא הגיע. אני רוצה להפיץ את השמנים שלי כך שיימצאו בכמה שיותר בתים. אני רוצה לעשות שינוי מבחינה בריאותית, לגרום לכך שאנשים יקבלו כלים לשפר את חייהם. הלוואי ואזכה לעשות זאת. אני כמובן מתחילה בקטן ומקווה להרחיב בהמשך. חשוב לי שאנשים יכירו את השמנים שלי, באמצעות אתר האינטרנט. אמנם אי אפשר להרית את האתר, אבל אפשר לראות מה אנשים כותבים, ואפשר לדבר איתי. אני מאמינה שעם השינוי הבריאותי, הדבר בוודאי ישפיע גם על אורח ואיכות החיים.

אני חיה את מה שאני מדברת עליו, וזה בעיניי הכי אמיתי. העובדה שיש תוצאות כל כך טובות למה שאני עושה דוחפת אותי קדימה. יש לי הרגשה טובה מכך שאני יכולה להשפיע על חיים של אנשים, אמנם בקטן, אבל משפיעה. ואם כול אחד שעליו אני משפיעה משפיעה הלאה והלאה...

גאה על הזכות להיות לוחמת בישראל

גיל בהט (כתם של אלה ועידן בהט) משרתת בגדוד "ברדלס" הפועל בגבול מצרים. ביום הזיכרון לחללי צה"ל העלתה על הכתב הרהורים על השרות הצבאי שלה ועל הרגשתה כחיילת לוחמת.

"לוחמת" כבר לא כזאת מפוצצת בעיניי, שהרי אני רק שומרת על גבול שקט יחסית, שמירה ועוד שמירה, וסיור ומטבח, וסיור ושוב שמירה. וישנם חברים שהם לוחמים אמיתיים, ששומרים באיו"ש ובעזה, ואני סתם שומרת בגבול מצרים. מה כבר קורה בגבול הזה? הברחה פה, הברחה שם, לפעמים משבשים לפעמים לא, ובעיקר מתכים בקוצר רוח לסיכול טוב, שלרוב לא מצליח, ושוב מתאכזבים מכך שלא חיסלנו "כיפת רתק".

אני מבקשת להבהיר מהו המושג "כיפת רתק": זהו מושג המתאר ירי של נשק כלפי כוחות אויב, במטרה להפחית את יכולתם להגן על עצמם או להשיב אש, על ידי אילוצם להישאר תחת מחסה. כיפת הרתק נבדלת מירי על מנת להרוג, בכך שמטרתה היא לגרום לאויב להוריד את ראשו ולהפחית את יכולתו לזוז, לירות ולהתבונן בשטח. אמנם אש כזו מסוגלת לפצוע ולהרוג, אך אין זו מטרתה העיקרית. כאשר מתוכננת הברחה, המבריחים מהצד המצרי משתמשים בכיפת רתק כדי לפנות לעצמם מרחב נקי, כדי שההברחה תוכל להתבצע בלי שאנחנו (צה"ל) נפריע להם.

לוחמים אמיתיים דואגים להזכיר שאצלם יותר מעניין ויותר מסוכן, כי הם עושים מעצרים וזורקים עליהם אבנים בשמירה. אז הם יותר לוחמים ממני, כי אני במקסימום הצלחתי לדבר עם איזה שוטר מצרי מעבר לגדר, או שהוקפצתי בשביל להרחיק איזה טרקטורון שבא לשחק איתי ב"שוטרים וגנבים" בגזרה. גם ככה, מה שהם לא הצליחו להבריה היום, הם יבריתו מחר ...

מכאן אפשר להבין שבגזרה בה אני מוצבת, עיקר הפעילות מיועדת למנוע הברחות של נשק וסמים – משני הצדדים – כאשר הכוחות משני הצדדים (גם הצבא המצרי בצד שלו) מנסים למנוע את ההברחות ולעצור את המבריחים.

אז האיום הוא לא ממשי ולא מייד, וזה מה שהופך את התפקיד לקשה יותר. כל הזמן אני צריכה להזכיר לעצמי למה אני פה, ולמה בחרתי לשמור כל היום על גדר שבמדבר האינסופי,

גדוד "ברדלס" הוא גדוד קרבי מעורב, שבו משרתים לוחמים ולוחמות. הוא משתייך לחטיבת "פארן" ופועל בערבה ובגזרת הגבול עם מצרים.

המסלול בו הוא התנדבותי, וכל בת שרוצה לעשות שרות קרבי, עושה זאת בהתנדבות. כשהיא מחליטה לעשות זאת עליה לחתום עוד שמונה חודשים ולשרת שנתיים ושמונה חודשים. בשירות הקרבי דין אישה כדין גבר.

האמת היא שכאשר התגייסתי לא בדיוק ידעתי למה לצפות, פשוט לא יכולתי לדמיין את עצמי בשירות רגיל של בנות באיזה משרד, וחשבתי ששירות קרבי יאתגר אותי יותר מבחינה פיזית ומבחינה מנטאלית, וגם יהיה פחות משעמם. מצאתי שהשירות הוא אכן מאתגר משתי הבחינות האלה.

איני באה ממשפחה שכולה ואיני מכירה באופן אישי אף חלל צה"ל, אבל היום הזה, יום הזיכרון, הוא יום קשה. זה יום של כל המדינה. לא תמיד הייתי מחוברת ליום הזה, כנראה בגלל שאין לי קשר לנופלים, והטקס בבית ספר ובקיבוץ נשאר אותו דבר כל שנה, עם השמות של אנשים שלא הכרתי וגם לא אכיר.

אולי זה קלישאתי להגיד שבתור חיילת היום הזה מקבל פתאום משמעות אחרת, אבל ככה זה. בשנה שעברה הייתי במסלול ביום הזיכרון, בדיוק בשטח באמצע "שבוע מחלקה". שבוע שלם של תרגילים והקפצות ובלי הרבה שינה. עשינו לעצמנו טקס מחלקתי בשטח, כשכולנו מכוסים באבק ופיח. זו הייתה פעם ראשונה שיום הזיכרון קיבל מקום אחר אצלי בלב. **הרגשתי גאוה להיות לוחמת** וכמה שזה לא מובן מאליו לבחור בתפקיד הזה במדינה הזאת. אבל בחרתי בתפקיד ואני עומדת מאחורי ההחלטה. ועכשיו זה תורי, כי כל מי שהיום אנחנו זוכרים היה במקומי פעם.

במהלך השנה הספקתי לסיים את המסלול והגעתי כמובן לסדיר בקו מצרים. אני מודה שבקו תחושת השליחות ירדה לי והרגשתי פחות ופחות גאה בבחירה שלי להיות לוחמת. המילה

אז גם היום אני גאה במה שאני עושה ומודה
על הזכות להיות לוחמת בישראל, ועכשיו אני
מבינה את המשמעות של החיים שנלקחים
במערכת הזאת למען הגנה על המדינה.

*****

כתבה: גיל בהט
(ותודה לאימא אלה שחיברה בינינו)

ומודה שלא תמיד אני מצליחה להתגאות בתפקיד
ולא תמיד אני מרגישה שליחות או סיפוק.
היום הזה (יום הזיכרון) עוזר לי להבין כמה
זה בכל זאת חשוב. אם לא נשמור היטב, האיום
יהפוך להיות גדול יותר. אנחנו לא רואים את
האיום בעיניים, אבל ברגע שלא נהיה שם הוא
יתגלה.

מי רצח את אבא?

כך נקראת תכנית טלביזיה ששודרה בערוץ 1 לפני כ-10 שנים וביקשה לחקור את
פרשת רציחתו של אל"מ ג'ו אלון, שנרצח בפתח ביתו בווינגטון, בעת שכיחן
כנספת צה"ל בארה"ב. מאז עברו 47 שנים והפרשה לא פוענחה, אם כי תיאוריות
יש לא מעט. ואתם במח שואלים: איך כל זה קשור לבית אלפא?

< בחפצי בה (יש בכך היגיון מסוים, משום
שאביו הגיע מציכיה ואמו מגרמניה). בהמשך
נבדוק אולי זו האמת.

< בעין חרוד (אבל הסברתי לבנות שבת
החולים בעמק נמצא באותן שנים במעיין חרוד,
ושם ילדו את הילדים, ומכאן הטעות). כעבור זמן
מצאתי בארכיון חפצי-בה צילום של דף מתוך
היומן המקורי של בית החולים, שנמצא באותה
עת ליד מעיין חרוד, ובו מופיע שם האם – טקלה
– ולידה ציון העובדה שילדה תינוק (1929).

מה שחשוב לעניינינו הוא שהבנות מאמצות את
גרסת בית אלפא. כאשר התקשרתי אל הבכורה
דליה (בעקבות הביקור) היא סיפרה שאחיו של ג'ו
– דויד, המבוגר ממנו בארבע שנים – כתב באופן
מפורש שהוריו היו חברי בית אלפא והם, שני
הבנים, נולדו בבית אלפא. עוד נראה איך עושים
סדר בעובדות.

כעבור שנתיים (1931) חזרה כל משפחת פלצ'ק
לציכיה. הבנות סבורות כי היו לכך מספר סיבות:
תנאי הקיום הקשים בעמק שלנו וקשיי
ההסתגלות; הקדחת והמחלות; האכזבה מחיי
השיתוף והשוויון; פרעות 1929 (כזכור בית אלפא
הותקפה ע"י פורעים ערבים ושבטי בדואים).

ב-1939, ערב פרוץ מלחמת העולם השנייה, ארגן
אדם בציכיה קבוצה של כ-700 ילדים, העלה
אותם על רכבת ושלת אותם לבריטניה (מה

באחד הימים שקדמו ליום השואה נכנסתי
למשרדה של רבקה שבדרון, כדי למסור לידיה את
המידעון לשכפול. לפני שיצאתי אמרה רבקה:
"יש כאן משהו שאולי יכול לעניין אותך.
התקשרה אישה שמספרת כי אביה נולד בבית
אלפא וכי הוא נרצח בחוץ לארץ. היא מבקשת
לבקר בקיבוץ עם שתי אחיותיה ומעוניינת
שמישהו ייפגש איתן". כמעט באופן אוטומטי
אמרתי לה: "אל תגידי לי שמדובר בג'ו אלון!".
לקחתי על עצמי ליצור קשר עם הבת דליה,
הפניתי אותה גם אל דוד נחום, וקבענו להיפגש –
הבנות, דוד ואני – בדויד'קה.

*****

ג'ו אלון נולד בשם ג'וזף פֶּלְצ'ק ב-1929. ישן
שלוש גרסאות היכן נולד:

< בבית אלפא, להוריו פרידל וטקלה, שהיו
מראשוני הקיבוץ. כך נכתב בכמה פרסומים.
בעיה: מיכל לנס העמידה לרשותי את רשימת
חברי הקיבוץ בשנים הראשונות להקמת הקיבוץ.
הרשימה הזו כוללת 123 חברים (מייסדי הקיבוץ),
מתוכם 62 עזבו עד לשנת 1930 (!), ועוד 28 עברו
ב"טראנספר" לרמת יוחנן. בני זוג פלצ'ק אינם
נכללים ברשימה.

דבורה חייתה עוד כ-22 שנים והקדישה את זמנה ומירצה כדי לנסות ולקבל מידע שיבהיר מי עמד מאחורי הרצח של ג'ו, אך לא הצליחה בכך. זו הפכה להיות משימת חייה, אך בכל מקום טרקו בפניה את הדלת וכל הגורמים אליהם פנתה, כולל גורמי ביטחון בישראל, טענו כי אין להם שום מידע.

* * * * *

לאחר מותה של דבורה המשיכו הבנות במשימה לגלות את סוד הרצח. הן פנו אל עיתונאים ואנשי ביטחון בארה"ב, וכמה מהם נענו לפנייתן וניסו לעזור.

עם הזמן הועלו מספר השערות:

< **את הרצח ביצעו פלסטינאים**. כזכור, ב-1972 רצחו פלסטינאים 11 ספורטאים ישראלים באולימפיאדה במינכן, ובעקבות כך בוצעו מספר לא קטן של התנקשויות, משני הצדדים. היו מי שטענו (כפי שטען דיין) שרצח ג'ו היה חלק ממלחמת הטרור. דבורה טענה כי אם הרוצח היה פלסטינאי, סביר שהיה פוגע גם בה.

< הרצח היה על רקע פלילי. התיאוריה הזו נשללה, משום שלא נלקח דבר.

< וכאן אני מגיע לתיאוריה נוספת, אותה שמעתי לראשונה בעת הצפייה בסרט, ואני זוכר שהדהימה אותי. על פי תיאוריית הקונספירציה הזו, נוצר במהלך שנת 1973 שיתוף פעולה בין בכיר במימשל בישראל, לבין שר החוץ האמריקאי קיסינג'ר. העיתונאי יוסי מלמן, בעל ידע רב בנושאים ביטחוניים, טען (במאמר שכתב במעריב ב-2017) על פי תיאוריה זו, כי ישראל תאפשר לצבא מצרים לחצות את התעלה ולפתוח במלחמה, שבעקבותיה יפתחו שתי המדינות במשא ומתן לשלום. ע"פ גירסה זו, ג'ו אלון חשף את המזימה ולכן נרצח.

< הסרט מתייחס לאפשרות שג'ו היה גם סוכן של המוסד. אנשי ביטחון ישראלים שנשאלו על כך, שללו את האפשרות.

< כמה מבין המרואיינים, בהם אנשי ביטחון בכירים בישראל, טענו כי ג'ו חוסל משום ש"ידע יותר מדי". הוא נחשף לדברים ש"אסור היה לו לדעת", ובשל החשש כי יפתח את פיו ויספר – העדיפו להמיתו. מי קיבל את ההחלטה לחסלו? מי היה המחסל בפועל? איך גובשה תוכנית החיסול? כיצד הצליחו לשמור על הסוד במשך כ-50 שנה? מי היה הגורם שהשתיק? אכן תעלומה שלא נפתרה עד היום.

* * * * *

שנקרא: "קינדר טרנספורט"). בכך הציל את חייהם. ג'ו ואחיו נכללו בקבוצה, אך הוריהם, שלא הספיקו לברוח, נרצחו באושביץ.

לאחר תום המלחמה חזר ג'ו לציכיה, השלים לימודים וגם קורס טייס. בהמשך עלה לישראל זמן קצר לאחר הקמתה, התנדב לשמש טייס בחיל האוויר ואף השתתף בקורס הטייס הראשון. במסגרת השירות בחיל האוויר הכיר את אברהם הכהן. אבנר הכהן העלה בפייסבוק תמונה של ג'ו, אברהם והטייסת יעל רום, שעל שמה נקראת הבת האמצעית של משפחת אלון. בשיחה שקיימתי עם אבנר ציין את החברות ההדוקה ששררה בין ג'ו ואברהם.

אז הנה, עוד קשר לבית אלפא.

בשנים הבאות התקדם ג'ו בסולם התפקידים: הוא פיקד על טייסות של מטאור, אורגאן, מיסטר ומיראז' – כאשר את חלק מהמטוסים האלה הוא קלט בחיל האוויר הישראלי. וגולת הכותרת: **ג'ו הקים את בסיס הצרים (1966), הבסיס הראשון שהוקם ע"י חיל האוויר (האחרים ניבנו ע"י הבריטים) ואף פיקד עליו במשך ארבע שנים.**

* * * * *

ב-1970 נשלח ג'ו עם משפחתו לארה"ב ושימש כנספח אווירי של צה"ל. ב-1 ביולי 1973 חזרו ההורים בשעת לילה מאוחרת ממסיבה שנערכה בבית שגריר ישראל, וכאשר הגיעו לביתם, בפרבר שקט של וושינגטון, נכנסה האם דבורה הביתה, וג'ו פנה לפתוח את דלת המוסך. **באותו רגע הגיח אדם שארב לו בין השיחים, ירה בו חמישה כדורים, אחד מהם פצע אותו אנושות. זמן קצר לאחר מכן נפטר ג'ו מפצעו הירי.**

נשיא ארה"ב דאז ניקסון היה מזועזע מהרצח וכבר למחרת העמידו האמריקאים מטוס נשיאותי, שהחזיר לארץ את המשפחה ואת ארונו של ג'ו.

בטקס ההלוויה הספיד אותו שר הביטחון משה דיין, ונשבע למצוא את הרוצחים ולנקום בהם. בדבריו כיוון לכך שרצח ג'ו הוא חלק ממלחמת הטרור שבין ישראל והפלסטינאים. היו שתמהו: איך הוא יודע שאלה הרוצחים, עוד לפני שבכלל החלה חקירה?

שלושה חודשים אחר כך, ב-6 באוקטובר החלה מלחמת יום כיפור, ובאותה שבת, כאשר הודיעו עליה, אמרה האם דבורה לבנותיה: **"אתן שומעות? בגלל העניין הזה רצחו את אבא! הוא ידע משהו שאסור היה לו לדעת, ומישהו רצה למנוע את האפשרות שהסוד הזה יתגלה"**.

ולסיום, עוד קשר (עקיף) לבית אלפא:

< בתוכנית הטלביזיה מופיעה **נעמי פרנקל**, הסופרת והכרת בית אלפא בעבר. מסתבר שלנעמי היה סיווג ביטחוני גבוה, והיא נחשפה לתמלילי הדיונים ב"בזר" בימים הראשונים למלחמת יום הכיפורים. היא רומזת שם דברים קשים וטוענת כי היא יודעת מהי האמת. ובאמת לסיום:

פניתי אל **אביבה אלקלעי**, שעד לא מזמן הייתה הארכיונאית בחפצי-בה, והיא נרתמה ברצון לסייע. בתיק ג'ו אלון שבארכיון חפצי-בה מצאנו דף מתוך עלון חפצי-בה, שפורסם ב-6 ביולי 1973 (כלומר ממש צמוד לרצח) ובו נכתב בין היתר: "....בהתרגשות מיוחדת קיבלנו את הידיעה המרה על מותו של יוסי פלאצ'ק, כפי שאנו זכרנו אותו כילד שנולד אצלנו בקבוצה בשנת 1929.

הוריו היו חברים בקבוצה מיום היווסדה. האב פרידל היה רב העגלונים, פלח בכל ליבו ונשמתו. האם תקלה – אחות מרפאה, עובדת טובה ומסורה". את המאמר כתבה חברת חפצי-בה הלנה ברסקי (אמה של רוחה סער).

הבנות, שידעו על כך שאפנה לארכיון חפצי-בה, חיכו במתח למידע, וכאשר בישרתי להן שלפחות "תעלומה" אחת נפתרה (היכן חיו הוריו והיכן נולד ג'ו) שמחו מאוד לשמוע על שורשי המשפחה.

כתב: מיכאל

מי שבאמת הקדיש זמן רב לחקירת הפרשה היה אדם בשם **פרד ברטון**, סוכן מיוחד ללוחמה בטרור במשרד החוץ האמריקאי. ברטון, שעשה עבודת מחקר יסודית, חשף את מימצאיו בספר שפירסם, שנקרא, איך לא: "**מי רצח את ג'ו אלון?**". מסקנתו של ברטון היא כי **הרוצח היה פלסטינאי**, וכי מי שהפעילו אותו היו כמה מראשי הארגונים הפלסטינאים שכעבור שנים חוסלו ע"י המוסד הישראלי. ברטון גם טוען כי הוא יודע בפירוש מי הרוצח, לאן ברח והיכן הסתתר. ישנו גם רמז לפיו בעת שברטון דיבר על כך עם איש ביטחון ישראלי, וזה השיב לו כעבור זמן: "העניין סודר"...

* * * * *

הבנות אכן הגיעו לבית אלפא, עלו לדויד'קה והתקבלו ע"י דוד ועל-ידי. דוד ערך להן סיור במוזיאון שלו, שעורר אצלן התרגשות רבה. הן הקשיבו בסקרנות רבה ובהתפעלות לסיפורים שמאחורי המימצאים.

בהמשך, סיפרנו להן על השנים הראשונות בקיבוץ, על העלייה על הקרקע, על התנאים הקשים ששררו במקום, על קשיי הקיום, וגם כאן הן גילו התעניינות רבה, משום שמדובר הרי בסבתא, סבא, אביהן ובדוד שלהן. (הערה: גם אם יתברר שג'ו נולד בחפצי-בה, כלומר שהוריו היו חברי חפצי בה, מה שסיפרנו על ראשית בית אלפא, נכון ותופס גם לגבי חפצי בה).

אני ניצלתי את ההזדמנות והצגתי בפניהן מספר שאלות, עליהן קיבלתי תשובות מעניינות:

< בחודש שקדם לרצח (כלומר, יוני 1973) אימא הסתובבה באי-שקט בבית, לא מצאה מרגוע ומנוח, **כאילו הרגישה בתוך-תוכה שעומד לקרות משהו יוצא דופן**. לטענתן, דבורה ניחנה באינטואיציות חזקות.

< לאחר שדבורה נפטרה מצאו הבנות בביתה אוסף גדול של כתבות שעסקו ב"מסעות הדילוגים" שערך קיסנינג'ר (אז שר החוץ של ארה"ב) בין מצרים לישראל. המידע המצטבר מכל הכתבות רק חיזק אצלה את התחושה שאכן היה קשר בין רצח ג'ו לעיסקה הפוליטית.

< כששאלתי אותן: מה אמרה האינטואיציה של אימא? הן השיבו: שגורם אמריקאי הוא שביצע את הרצח, כדי להשתיק את ג'ו. לפחות חלק מהבנות מאמינות בכך.

* * * * *

1. ממרפאת השיניים:

- עפ"י בקשתה של ד"ר קרולין, היא מפסיקה עבודתה בימי ד' בשעות אחה"צ. אי לכך, שעות הקבלה במרפאת השיניים (עד להודעה אחרת) יהיו כדלקמן:
++++
יום א' ד"ר קרולין מ-09.00 עד 13.00
יום ג' ד"ר בלה מ-08.00 עד 15.00
יום ה' רונית שיננית מ-08.30 עד 13.00
++++
שעות הקבלה האלה יהיו בתוקף מ-15.5.2021
אנא סמנו לכם את השינויים בחוברת הבריאות.
- לגבי שאלות שעולות מעת לעת בנוגע לפרטי ביטוח השיניים שלנו (ביטוח פנימי) - אנא קיראו בדף טיפולי השיניים המפורסם כל הזמן באתר הקיבוץ, בקוביה של ביטוחי הבריאות.
- לאחרונה, התחלנו לקבל גם אנשים מחוץ לקיבוץ לטיפולי שיניים במחירים נוחים. אתם מוזמנים להפנות אלינו אנשים שמעוניינים. יש לפנות ליוילט.

2. מהמרפאה:

- דף שעות הקבלה במרפאה מפורסם באופן קבוע באתר הקיבוץ, וכן על לוחות המודעות בחדר האוכל ובכלבו וגם על דלת המרפאה!
כאשר המרפאה סגורה בימי ששי אני מפרסמת הודעה יום-יומיים קודם!
אנא שימו לב לכך.
כאשר המרפאה סגורה אפשר לפנות: לשר"פ טל. 073-2341200
אפשר גם לפנות למוקד לילה במרפאת עפולה יועצת שנפתח לאחרונה. פרטים בהמשך הדף.
- הדס (פנחס) זהבי אשר לומדת את מקצוע המזכירה הרפואית נכנסה לעבוד במרפאה באופן חלקי ע"מ ללמוד את העבודה גם משושי, ולהחליפה בבוא העת.

3. התרמת דם:

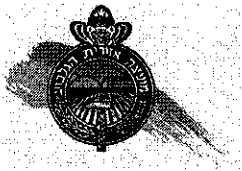
- תתקיים במועדון ב-23.5.21 בין השעות 16.30-20.30
  - תזכורת לחברים מעל גיל 65: עליכם להביא עימכם סיכום מידע רפואי (אפשר להזמין תור טלפוני לרופאה ולבקש ממנה סיכום מידע רפואי עדכני).
  - תלמידים מגיל 17 ומעלה יכולים גם הם לתרום דם, כאשר מגיל 17 ועד 18 נדרשת הסכמת ההורים. למי שמעוניין בטופס אישור כזה - יש אצלי.
  - גם הפעם תהיה הרשמה מראש וזאת ע"מ שנוכל לנטר את כמות האנשים במועדון. (כשנתקרב למועד התרמת הדם נפרסם את פרטי ההרשמה).
  - התרמת הדם מיועדת לכולם מחוסנים ושאינם מחוסנים...
- 4. שר"פ לקרובי משפחה:**
- קרובי משפחה של חברי הקיבוץ הגרים מחוץ לקיבוץ יכולים להצטרף למוקד הרפואה הדחופה שר"פ כמנויים פורטים, במחירים מועדפים.
מי שמעוניין מוזמן לפנות אלי.

מוקד לילה עפולה יועצת - מוקד רפואה דחופה - עפולה

(טיפול בחבלות, צילומים, תרופות בהזרקה, הדבקה, תפוחת, פצעים ועוד).

שד' יצחק רבין 20 עפולה. טל. 04-6141777

<u>שעות הפעילות:</u>	ראשון – חמישי: 19.30-23.00	ששי שבת: 17.00-23.00
<u>עלות ביקור:</u>	בימי חול – 47 ₪	בסופ"ש וחגים – 97 ש"ח

פותרים את הבית ואת הלב!!

חוזרים להיפגש בחברותא!

בחודשים מאי ויוני נפתח חלקית את מרכז "דורות בגלבו" גם להרצאות בימים שני-שלישי-רביעי.

*ההרצאות ימשיכו להיות משודרות במקביל בזום, באתר העמותה.

תשלום : 300 ש"ח למשתתף. התשלום מאפשר השתתפות בכל התכניות, או בחלקן, לבחירתכם.

למעוניינים: הסעות מאורגנות, על פי הרשמה מוקדמת.

תשלום: 10 ש"ח להסעה ביום.

(הסעות יאספו מתחנות הישובים בשעה 08:30)

*ניתן להצטרף לתכנית הפעילות הגופנית +סדנאות האמנות שהחלו באפריל(על בסיס מקום פנוי) בהתבסס על ההסעות לדורות בגלבו. תכנית מפורטת ועלויות באתר העמותה.

*חדר הכושר (+מכשיר ה"גייטבטר") פתוח בימים א'-ה' בין השעות: 8:00-12:00

ההרשמה עד – 25.4.21 באתר דורות בגלבו ובמשרדנו.

שימו לב! השתתפות מותנית בהרשמה מוקדמת ומיועדת לבעלי התו הירוק/למחלימים בלבד.

מצ"ב התוכנית המפורטת.

נפתח להיפגש!

יום שני

מיעוטים דתיים לאומיים ואתניים במזרח התיכון

מנחה: איני עבאדי- מזרחן, אל"מ (מיל)

תוכן: המזה"ת בו אנו חיים היה והינו אזור הדומה להר געש פעיל המרבה בהתפרצויותיו, וזאת, משום שבאזור זה רבות הדעות והאמונות – בכל הזמנים שעברו, וכך גם היום. האזור הוא רב ניגודים ואלה נגזרים מן העובדה שבאזור חיים בני מיעוטים דתיים לאומיים ואתניים במגוון עצום שאין כמותו במקום אחר: מוסלמים למיניהם, נוצרים מכל הכנסיות, דתות סינקרטיות משונות, עובדי כוכבים, עובדי שטן, וטווס וכו'. נלמד על מיעוטים אלו להבנה טובה יותר מהמתרחש סביבנו.

מוצא: יאני עצה: 9:10-10:35

משוט בעולם – סיפורי מסע עולמיים

מיטב מדריכי הטיוולים הב' "בריזה"

* פוליה- האור והעקב בקצה המגף. מרצה: טל עופר

* דרום אפריקה- מרצה: עמוס גולדבלט

* פיימונטה: ירבנטוס, פיאט, נוטלה ויין בארולו- היהלומים בכתר האיטלקי. מרצה: טל עופר

* ניואינגלנד- אמריקה של פעם והשלכת היפה מכולן. מרצה: עמוס גולדבלט

* השאנסונים של פעם, הגעגועים של היום. מרצה: יעל הרמלין

* יוטה- פרקים ומורמונים. מרצה: שחר זיר

* כשאלוהים היה אישה – או איפה איבדנו את המושכות. מרצה: מיכל שמיר

* ישודר בזום ע"ג מסך גדול.

מוצא: יאני עצה: 9:10-10:35

לגלות את אמריקה

מנחה: רן שהם

כיבשת אמריקה התפתחה ציוליזציה קדומה שיש בה מן השונה ומן המשותף לתרבות הערבית והכלל עולמית למרות שהתפתחה בתנאי בידוד גיאוגרפי. תרבויות המאיה, האינקה והאצטקים פיתחו לעצמם מערכת דתית ותרבותית נבדלת מן התרבויות הילידיות של צפון אמריקה. בוא האירופאים שינה את הכל והתפתחה תרבות קולוניאליסטית מורכבת, וחברת אדונים ועבדים. כל זה יוביל להקמת ארה"ב במאה השבע- עשרה, ובהמשך להקמת מדינות דרום אמריקה. בסדרה זו נתמקד באמריקה משחר ההיסטוריה ועד היום, דרך הספקטרום האדריכלי-אומנותי, נגלה את אמריקה!

מוצא: יאני עצה: 10:50-12:15

יום שלישי

היסטוריה ואקטואליה בתקופה מטלטלת

מרצה: עמוס דותן

אנו בראשיתו של עידן חדש בעולמנו הפנימי, במערכת האזורית ובמעגל העולמי. סדרת הרצאות על היסטוריה ואקטואליה בתקופה מטלטלת.

מוצא: יאני עצה: 9:10-10:35